

Asia C-71/07 P

Franco Campoli vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

Muutoksenhaku – Henkilöstö – Palkkaus – Eläke – Asuinmaan keskimääräisten elinkustannusten mukaan lasketun korjauskertoimen soveltaminen – Siirtymäkauden järjestelmä, joka on otettu käyttöön henkilöstösääntöjen muuttamisesta annetulla asetuksella – Lainvastaisuusväite

Julkisasiamies P. Mengozzin ratkaisuehdotus 8.4.2008 . . . . . I - 5890

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.7.2008 . . . . . I - 5913

Tuomion tiivistelmä

1. *Muutoksenhaku – Vastavalitus – Kohde – Sen toteaminen, että päävalitus on jätettävä tutkimatta – Tutkimatta jättäminen*
(Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan toinen kohta ja 61 artikla)
2. *Henkilöstö – Eläkkeet – Korjauskerroin*
(Henkilöstösääntöjen 82 artiklan 1 ja 3 kohta; neuvoston asetuksen N:o 723/2004 liitteessä XIII olevan 20 artiklan 1 kohta ja 24 artiklan 2 kohta)
3. *Henkilöstö – Eläkkeet – Korjauskerroin*
(Henkilöstösääntöjen 83 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta; neuvoston asetuksen N:o 723/2004 liitteessä XIII oleva 20 artikla)

1. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklasta ilmenee, että valituksessa on vaadittava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion kumoamista kokonaan tai osittain, ja yhteisöjen tuomioistuin voi silloin, kun se kumoaa tuomion, joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Vastavalitusta, jossa ei vaadita valituksenalaisen tuomion kumoamista vaan sen toteamista, että valittajan tekemä päävalitus on jätettävä tutkimatta, ei siis voida tutkia.

(ks. 40–43 kohta)

2. Yksi ainoa maakohtainen korjauskerroin, jota sovelletaan virkamiesten eläkkeisiin, voi olla asianmukainen indikaattori, joka heijastaa väistämättä likiarvoisesti jäsenvaltion elinkustannuksia.

(ks. 52, 54 ja 55 kohta)

Kun otetaan huomioon se, että yksi maakohtainen korjauskerroin väistämättä on likiarvo, tavoitetta taata tietty ostovoiman vastaavuus eri jäsenvaltioissa asuvien entisten virkamiesten kesken on katsottava noudatetun siltä osin kuin mainittu yksi ainoa korjauskerroin on vahvistettu sellaisten arviointiperusteiden mukaan, jotka takaavat sen edustavuuden. Menetelmä, jossa kyseiset korjauskertoimet

lasketaan suhteuttamalla asuinjäsenvaltion elinkustannukset elinkustannuksiin Belgiassa (maamenetelmä), heijastaa elinkustannuksia valtiossa, kuitenkin vähintään yhtä edustavasti kuin korjauskerrointen laskeminen siten, että elinkustannukset asuinmaan pääkaupungissa suhteutetaan elinkustannuksiin Brysselissä (pääkaupunkimenetelmä).

Koska maamenetelmä siis on asianmukainen laskentatapa eläkeläisten ostovoiman vastaavuuden takaamiseksi mahdollisimman suuressa määrin, yhteisön lainsäätäjä ei ole loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se on säätämällä virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta annetun asetuksen N:o 723/2004 korvannut pääkaupunkimenetelmän maamenetelmällä korjauskerrointen vahvistamiseksi siirtymäkauden eläkejärjestelmässä.

3. Yhteisön lainsäätäjän päätös, joka ilmenee virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta annetusta asetuksesta N:o 723/2004, muuttaa eläkejärjestelmää niin, että 1.5.2004 lukien hankittuihin eläkeoikeuksiin ei sovelleta korjauskerroimia, ei ole ristiriidassa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. Vaikka onkin totta, että vanha eläkejärjestelmä,

joka perustuu korjauskerroinjärjestelmään ja siis tiettyyn ostovoiman kompensointiin eläkeläisen asuinjäsenvaltion mukaan, oli asianmukainen keino panna mainittu periaate täytäntöön, tästä ei kuitenkaan voida päätellä, että kaikki muut järjestelmät ovat ristiriidassa mainitun periaatteen kanssa.

Eläkejärjestelmä, jonka tarkoituksena on ostovoiman vastaavuus, on nimittäin vain yksi niistä keinoista, joilla on mahdollista taata yhdenvertaisen kohtelun periaate. Mainittua periaatetta noudattaa myös järjestelmä, jonka mukaan eläkeläiset saavat vastaavin maksuin nimellisarvoltaan saman eläkkeen.

Korjauskertoimen 100 prosentin suuruisen vähimmäismäärän käyttöönotto siirtymäkauden järjestelmässä vain

ennakoi sitä, että lopullisen järjestelmän mukaan osalta eläkeläisiä korjauskerroimet poistetaan.

Kun otetaan huomioon se, että uusista henkilöstösäännöistä johtuva lopullinen eläkejärjestelmä on siltä osin kuin siinä ei enää tavoitella tietyn ostovoiman vastaavuuden takaamista eläkeläisille heidän asuinpaikastaan riippumatta siis sopusoinnussa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa, siirtymäkauden järjestelmä, jolla vain ennakoidaan yhdensuuruisen eläkkeen periaatetta niiden eläkeläisten osalta, jotka hyötyvät kyseisestä periaatteesta, ei voi olla syrjintää.

(ks. 65–68 kohta)